

Třísystémové lokomotivy typu 109 E (Emil Zátopek), vyrobené v Plzni pro ČD.

FOTO: ŠKODA

V diplomacii je pragmatismus nezbytný

V oblasti české diplomacie je nutné konečně zajistit její jednotu a nedílnost, propojenost přímo s podnikatelskou a finanční veřejností a zvýšení pragmatismu jejího přístupu, a to i za cenu kritického dialogu a v nezbytných případech i střetu s dosud vnímanými modely „politické korektnosti“ či jednostranné orientace na obhajobu lidských politických práv. Ta by neměla být dominantní, ale nikdy nesmí zmizet, jakkoli už to není téma, které by bylo automaticky asociováno s českým postojem. Lidská práva však musí zůstat na stole jako téma i z důvodů bezpečnostních. Třeba ochrana práv menšin je v bytostném zájmu České republiky, protože my prostě ve světě menšinou jsme.

V této jednotě a komplexnosti cílů a prostředků zahraniční politiky je nutno vnímat ještě nedávno prosazovaný model tzv. „univerzálních“ českých diplomatů, kteří měli poskytnout „univerzální“ podporu českému podnikání – alespoň v těchto zemích – za scestný a zavádějící. Pragmatismus některých českých firem jasně prokázal, že uspěly

tam, kde měly ve svých řadách skutečné odborníky a znalce místních trhů. Nebýt univerzálních diplomatů, nemohly by svého času z ekonomických oddělení našich zastupitelských úřadů chodit do ČR například návrh na výstavbu železnice v rozvojové zemi, kde byly technické parametry zcela odlišné od těch, které naši výrobci jsou schopni a ekonomicky pro ně zajímavě nabídnout. Nemohly by chodit návrhy na výstavbu montoven zemědělských strojů v zemích, ve kterých neexistuje ani základní průmyslová vybavenost. Prostě by nemohly chodit návrhy jako za starého režimu, kdy Československo do jedné africké země dodalo sněžné pluhy.

Pragmatismus lze spatřovat též v chování českých podniků, které od jednotlivých českých resortů stále více požadují podporu menších cílených a produktově vymezených misí a naopak stále více váhají zúčastňovat se všeobjímajících akcí. S uspokojením můžeme konstatovat, že se díky rozumnému přístupu k netradičním trhům opětovně začínají poptávat odborníci s užší regionální, resp. produktovou specializací právě v zemích, které jsou z hlediska našeho

vnímání standardu obchodního jednání poněkud atypické.

Závěrem k pragmatismu je nutno čtenáři říci, že v mnoha případech spolupracují české podniky s místními odborníky, kteří vystudovali v Československu, resp. ČR a jim osobně, stejně jako vládám jejich zemí, je celkem jedno, zda se například dobrý strojař vyučil v tako-

**Hynek
KMONÍČEK,
Viktor
LORENC**

Mnohé, dnes standardní demokratické režimy, využívají zařízení z dob bývalého Československa a nechápaly, proč jsme tato zařízení v minulosti udržovali, opravovali a modernizovali jen zdrženlivě.

vém či onakém politickém režimu. Pro ně je rozhodující jeho přínos tomu kterému hospodářství. Mnohé, dnes standardní demokratické režimy, využívají zařízení z dob bývalého Československa a nechápaly, proč jsme tato zařízení v minulosti udržovali, opravovali a modernizovali jen zdrženlivě

PaedDr. Hynek Kmoníček, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky
Mgr. Viktor Lorenc, pracovník zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky